

Arrest

nr. 175 277 van 23 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. WARLOP en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Irakese nationaliteit te hebben en een soennitische Koerd te zijn. U was woonachtig in de wijk Karama, te Kirkuk.

U verklaarde geboren te zijn op 20 juli 1994 in Kirkuk en daar gewoond te hebben tot uw vertrek uit Irak.

In 2014 ontving u tijdens de zomer een eerste dreigbrief. U dacht dat hij door vrienden of concurrenten was geschreven. Daarom verscheurde u de brief zonder hem te lezen. Ongeveer 10 dagen later vond er

een aanslag plaats op uw theehuisje. Bij deze aanslag vielen er veel slachtoffers, onder meer uw vennoot die door een scherf in zijn lichaam verlamd raakte. U ging na die eerste aanslag naar de politie om aangifte te doen. Na die eerste aanslag herstelde en heropende u uw theehuisje.

Nadien ontving u een tweede dreigbrief in 2014. U vond deze brief 's morgensvroeg in uw theehuisje. Op de brief stond het logo van IS. U nam deze brief onmiddellijk mee naar het politiebureau. U legde daar verklaringen af en moest het PV ondertekenen. Ongeveer een 20 dagen na de dreigbrief vond er een tweede aanslag plaats op uw theehuisje. Op dat moment was u thuis. Bij deze aanslag kwamen 20 mensen om het leven en waren er veel gewonden, onder meer 2 politieagenten. De politie is nadien op de plaats van de aanslag geweest. Na de tweede aanslag herstelde en opende u opnieuw het theehuisje.

Een tijdje na die tweede aanslag, toen u reeds het theehuisje opnieuw gerenoveerd en geopend had, werd u op straat ontvoerd en in een wagen gegooid. Uw keel werd overgesneden, waarna u opnieuw uit de wagen werd gegooid. U verloor snel uw bewustzijn en werd opnieuw wakker in het ziekenhuis. U verbleef nog 10 dagen in het ziekenhuis en drie maanden thuis alvorens Irak te verlaten.

U verliet Irak tijdens de zomer van 2015. U vertrok vanuit Kirkuk met de auto naar Erbil waar u het vliegtuig naar Turkije nam. U reisde vanuit Turkije op illegale wijze met de boot naar Griekenland. Vanuit Griekenland zette u uw reisweg verder over land en reisde onder meer door Servië en Duitsland om op 12 oktober 2015 aan te komen in België. U diende uw asielaanvraag in België in op 14 oktober 2015.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, de woonstkaart van uw vader, een bewijs van klacht bij de politie, foto's van u in het ziekenhuis, een medisch attest van uw psychologische toestand, een dreigbrief en een medisch attest uit Kirkuk.

B. Motivering

U vreest dat u bij een terugkeer naar Kirkuk zal vermoord worden door de groepering die tot tweemaal toe een aanslag pleegde op uw theehuis en nadien een aanslag pleegde op uw leven.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U maakt niet aannemelijk afkomstig te zijn uit Kirkuk. Hierdoor kan evenmin enig geloof gehecht worden aan uw verklaringen als zou u gevlucht zijn uit Kirkuk omwille van verschillende aanslagen op uw theehuis en uw leven. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw identiteitskaart werd voorgelegd aan de Federale Politie ter verificatie. Het door u voorgelegde originele document werd niet authentiek bevonden. Uw identiteitskaart betreft een totale namaking door middel van een kleuren ink-jet printer. Het nummer is niet in boekdruk aangebracht en de UV beveiliging ontbreekt (zie verslag Federale Politie, toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). Ook aan uw woonstkaart die u voorlegde, kan weinig bewijswaarde worden gehecht, gelet op de zichtbare poging tot manipulatie op dit document (aangezien de stempel zich niet op maar onder de pasfoto van uw vader bevindt). Het Commissariaat-generaal (CGVS) moet vaststellen dat u op intentionele manier fraude hebt proberen plegen door het voorleggen van vervalste identiteitsdocumenten, wat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig ondermijnt. Het feit dat u uw identiteit en herkomst niet weet te staven met originele identiteitsdocumenten en in plaats daarvan het Commissariaat-generaal doelbewust tracht te misleiden middels het voorleggen van nagemaakte identiteitsdocumenten, doet uiteraard bijzonder ernstige twijfels rijzen bij uw identiteit en beweerd herkomst uit Kirkuk.

Voorts maakt u hoegenaamd niet aannemelijk afkomstig te zijn van Kirkuk. U antwoordde weliswaar op een aantal kennisvragen over Kirkuk correct, maar daar staat tegenover dat u op een heel aantal fundamentele kennisvragen over deze stad het antwoord schuldig blijft of uiterst vage of zelfs foutieve informatie geeft over een aantal elementaire feiten die betrekking hebben op (uw leven in) deze stad. Er dient op te worden gewezen dat u op de hoogte bent van een aantal algemene feiten over Kirkuk. Zo weet u onder andere dat er een ziekenhuis is dat het Asadi ziekenhuis heet, weet u dat er een rivier door de stad stroomt en u weet dat er een citadel is in Kirkuk en dat de stad gekend is om haar olie (CGVS, pg. 5, 6 & 9).

Daarnaast verklaarde u ook dat er Turkmenen, Arabieren en Koerden in Kirkuk woonden (CGVS, pg. 5). U somde ook een aantal wijken op uit Kirkuk zoals Karama, Iskan, Qaddisiyah, Punja Ali, Tariq Bagdad,

Rahiem Awa en Hurriya (CGVS, pg. 5). Verder dan dit bleek uw kennis over Kirkuk, de stad waar u beweerde heel uw leven te hebben gewoond, echter niet te reiken.

Het valt op hoe uw kennis over Kirkuk wordt gekenmerkt door leemtes en hiaten. Toen u werd gevraagd naar Koerdische clans uit Kirkuk, antwoordde u dat u er geen kende omdat u zich altijd bezighield met 'werk en thuis' (CGVS, pg. 5). Gelet op het belang van clanstructuren in de Koerdische en Iraakse samenleving, lijkt het weinig aannemelijk dat u geen enkele notie zou hebben van welke Koerdische clans er in de stad wonen. Wanneer u gevraagd werd naar de naam van de rivier die door Kirkuk stroomde, zei u dat u niet wist hoe de rivier heette. U verklaarde bizar genoeg: 'de rivieren hebben geen naam'. (CGVS, pg. 6). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de Khasa rivier, een zij-rivier van de Tigris, die lokaal gekend is als de 'Khasa Su', de geografie van de stad ingrijpend bepaald. De rivier, waarover zeven bruggen zijn gebouwd, verdeelt de stad in twee. Deze rivier, die de laatste jaren geregeld droog valt, is bovendien uiterst belangrijk voor de stad, gezien het grootste deel van de omliggende landbouwgrond afhankelijk is van het water van deze stroom (cf. informatie bijlage). Gelet op deze informatie is het absoluut ongeloofwaardig dat u, iemand beweerd heel zijn leven in Kirkuk te hebben gewoond, de naam van deze rivier niet zou kennen. Toen u werd gevraagd hoe het deel langs de kant van de rivier waar u woonde heette, antwoordde u daarenboven vreemd genoeg 'dat weet ik niet, ik heb er nooit over gehoord' (CGVS, pg. 6). Wat betreft de bruggen over de rivier noemde u de naam van één brug, nl. Khabat, wat correct is. U zei dat één brug in de wijk Iskan ligt en één nabij de markt in het centrum. Uw bewering dat één brug in Iskan ligt, lijkt bizar, gezien uit de informatie waarover het CGVS beschikt (cf. bijlage), blijkt dat de wijk Iskan toch een eind van de rivier verwijderd is en er enkele andere wijken tussen liggen. Gevraagd naar de naam en locatie van andere bruggen over de rivier in Kirkuk, zei u dat u dit niet wist omdat u zich 'altijd met uw werk zou hebben bezig gehouden' (CGVS, p. 7). Gevraagd naar hotels of restaurants in de stad, bleek u geen enkel voorbeeld te kunnen geven. U kon geen restaurant in uw wijk noemen. U zei dat er restaurants zijn in de wijk Iskan, die naast uw wijk ligt, en dat er ook 'bekende restaurants zijn op de weg naar Bagdad', maar u kon opnieuw geen enkel restaurant bij naam noemen (CGVS, pg. 8). U kon evenmin theaters of cinemazalen in de stad noemen (CGVS, p. 9). Er werd u tevens gevraagd om de belangrijkste straten te geven in Kirkuk, ook hierop bleef u het antwoord schuldig en zei u 'dat weet ik niet'. U verklaarde dat u enkel de straten onderweg naar Bagdad, Sulleymaniah of Erbil kende. Er dient dus te worden vastgesteld dat u, behalve deze uitvalswegen vanuit Kirkuk naar de andere grote steden in Irak, geen enkele andere straat uit de stad of zelfs uw eigen wijk kon noemen (CGVS, p. 8). Daarenboven kon u ook geen enkele moskee in Kirkuk bij naam noemen, noch een moskee uit uw eigen wijk, noch één van de andere, grote moskeeën in de rest van de stad (CGVS, p. 6, 8). Dergelijke lacunes doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Kirkuk. Er kan van u redelijkerwijze verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van evidente zaken zoals de naam van de rivier die door uw stad stroomde, de namen van de belangrijkste straten in de stad, enkele belangrijke moskeeën, hotels of restaurants of de namen van enkele Koerdische clans die de stad bevolken, gezien u beweerde dat u uw hele leven in de stad zou hebben gewoond.

Bovendien legde u zeer vage en foutieve verklaringen af over de plaatsen in uw stad die u wel beweerde te kennen. U verklaarde dat de citadel in het centrum lag, maar u wist niet in welke wijk ze lag (CGVS, pg. 6). U vertelde dat er een rechtbank was in Kirkuk, maar u wist niet in welke straat of wijk ze ligt en u kon ze zelfs niet situeren in de stad. Toen u werd gevraagd naar andere overheidsgebouwen en waar deze waren gevestigd in de stad, antwoordde u: "Nee, dat weet ik niet, die ben ik vergeten [...]." (CGVS, pg. 7). U vermeldde ook dat er een moskee en winkel in de buurt van uw theehuis lagen, maar ook hiervan wist u niet hoe ze heten (CGVS, pg. 11). U zei verder nog dat er naast het Asadi ziekenhuis geen andere grote ziekenhuizen zijn (CGVS, pg. 7), terwijl het CGVS over informatie beschikt dat er wel nog minstens één ander belangrijk ziekenhuis is in Kirkuk, namelijk het 'Kirkuk General Hospital', dat in het centrum van de stad ligt, nabij de citadel (cf. informatie in bijlage). Toen u werd gevraagd of u zelf nog andere belangrijke plekken in de stad kon geven, antwoordde u: "Ik heb al de citadel gegeven, maar voor de rest weet ik niets meer. Andere gebouwen behalve het gebouw van het ziekenhuis en de citadel, voor de rest weet ik niets meer." (CGVS, p. 8). Daarnaast legde u ook zeer vage verklaringen af over uw eigen wijk en buurt. U verwees naar een school in uw wijk, maar u wist niet hoe ze heet. U verklaarde verder dat er een moskee op 4-5 minuten van uw woning is, maar u weet ook niet hoe deze heet (CGVS, pg. 6). Dergelijke vage verklaringen over de stad en de wijk waar u steeds gewoond en gewerkt zou hebben, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Kirkuk.

Er werden u tijdens het gehoor bij het CGVS ook enkele foto's voorgelegd. Hoewel uw één foto correct herkende als het Asadi ziekenhuis en een tweede foto als een bakkerij in de wijk Iskan (de naam en locatie van de bakkerij staan evenwel vermeld op de foto), is het merkwaardig dat u de foto van de kerk

(de 'Kizil Kisili') niet herkende, terwijl deze kerk nochtans vlakbij het Asadi ziekenhuis en uw wijk Karama ligt (CGVS, p. 9).

Aangaande het door u neergelegde psychiatrisch attest van 24/02/2016 waarin melding wordt gemaakt van uw precaire psychische toestand (PTSD), zij opgemerkt dat een arts weliswaar vaststellingen kan doen met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van de patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens kan hebben over de oorzaak van de vastgestelde problemen, doch hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze omstandigheden schetsen die de oorzaak vormen van uw psychische problemen, zodat het medische attest geen sluitend bewijs vormt van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Waar in dit attest aangaande uw psychische klachten melding wordt gemaakt van geheugenproblemen, zij opgemerkt dat hieruit enkel kan worden afgeleid dat dit gebaseerd is op uw eigen verklaringen, en dat het attest verder geen uitgebreide en sluitende analyse bevat met betrekking tot het bestaan, de ernst of draagwijdte van deze geheugenproblemen. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat de tekortkomingen die werden vastgesteld in verband met uw kennis over Kirkuk geen details betreffen, maar dat de hiaten en leemtes in uw verklaringen betrekking hebben op een aantal essentiële feiten waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat iemand die zijn hele leven in de stad zou hebben gewoond deze zou weten. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat de hierboven vastgestelde vage en foutieve verklaringen over Kirkuk aan beweerde geheugenproblemen kunnen worden toegeschreven, en kan het bovenvermelde attest dan ook niet de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst herstellen.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Wat betreft de door u voorlegde identiteitsdocumenten, werd reeds gewezen op de manifeste poging tot fraude. Daarnaast legde u nog een aantal andere documenten voor: een klacht bij de politie, foto's uit het ziekenhuis, een dreigbrief en een medisch attest uit Kirkuk. Deze documenten hebben onvoldoende bewijskracht voor de vervolgingsfeiten die u beweerd te hebben ondergaan. Documenten kunnen enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Wat betreft de klacht bij de politie, de dreigbrief en het medisch attest uit Kirkuk, dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er een hoge mate van corruptie bestaat in Irak met betrekking tot het verkrijgen van documenten, wat de bewijswaarde van deze stukken verder relativeert. De foto's van de verwondingen die u zou hebben opgelopen, kunnen niet attesteren in welke omstandigheden u deze verwondingen zou hebben opgelopen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een gegronde vrees voor vervolging zou hebben of een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A § 2 van het Internationale Verdrag van Genève, de artikelen 48/3 § 2, § 4, § 5, 48/5 § 2, § 3, 48/6 et 48/7, 62 van de vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker stelt:

"Verzoeker kan niet akkoord gaan met de motivering van de bestreden beslissing : "U maakt niet aannemelijk afkomstig te zijn uit Kirkouk. Hierdoor kan evenmin enig geloof gehecht worden aan uw verklaringen als zou u gevluht zijn uit Kirkouk omwille van verschillende aanslagen op uw theehuis en uw leven."

Het CGVS preciseert dat Verzoeker :

- Hij heeft een identiteitskaart voorgelegd maar dit document werd niet authentiek bevonden;
- Hij antwoordde weliswaar op een aantal kennisvragen over Kirkouk correct maar daar staat tegenover dat hij op een aantal fundamentele kennisvragen over deze stad het antwoord schuldig blijft of uiterst vage zelfs foutieve informatie geeft over een aantal elementaire feiten die betrekking hebben op zijn leven in de stad;

Verzoeker bevestigt dat hij is een Irakese afkomstig uit Kirkouk.

Hij preciseert dat hij heeft geen studies gemaakt. Hij kan niet lezen. (zie verhoor CGVS, p. 11/24) Hij is bijna analfabet. Hij heeft ook grote problemen met zijn geheugen en met zijn angst. (zie verhoor CGVS, p. 12/24)

Hij heeft dus geantwoord over elementen dat hij kende, niet meer niet minder.

Verzoeker heeft zijn land van herkomst op basis van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie.

Dat is duidelijk dat Verzoeker voldoet volledig aan de drie aangegeven gronden: (Artikel 1, A, §2 Verdrag Van Geneve)

- Gegronde vrees:

De Heer MOHAMED werd bedreigd door Daech omdat voor hen is Verzoeker een ongelovige man. (zie verhoor CGVS, p. 12/24)

Hij had een theehuis en dit werk is voor Daech een werk tegen de islamitische normen en sharia.

- Voor vervolging :

Hij werd bedreigd twee keer (twee dreigbrieven) en een ontvoering door Daech.

Het is duidelijk dat de Irakese Staat hem kan niet beschermen. (artikel 48/5 §2 van de Vreemdelingenwet).

- Omwille van het behoren tot...

Hij is beschouwd als een ongelovige man. Hij behoort tot de koerden.

In casu, pp geen enkel moment stelt Het CGVS zich niet vragen over de behoefte aan 'effective' en 'non temporaire' bescherming van Verzoeker. (article 48/5§2 : la protection doit être effective et non temporaire)

Hij moet dus vluchteling erkend worden."

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt:

"Het CGVS neemt zijn beslissing zonder motivering over de subsidiaire bescherming. Als het CGVS heeft ernstige twijfels over de identiteit van Verzoeker en over beweerde herkomst uit Kirkouk. Er is niet het geval voor zijn Iraakse nationaliteit en zij Koerdische afkomst.

De situatie in het Noord-Irak is zeer gevaarlijk.

Radio-Vatican : 26 avril 2016 :

« Entretien – Les combats ont repris entre Kurdes et Turkmènes dans le nord de l'Irak. Parmi ces deux milices, neuf combattants ont été tués dimanche 24 avril à Touz Khourmatou, une ville objet de nombreuses divisions. Elle est à la fois partagée par les peshmergas kurdes et les Turkmènes chiites, et en même temps revendiquée par la région autonome du Kurdistan tout comme par le pouvoir central irakien.

Le territoire du Kurdistan s'étend sur l'Iran, l'Irak, la Syrie et la Turquie. Avec les échecs successifs de l'armée irakienne dans les premiers mois de l'offensive contre Daesh, les forces kurdes en ont profité pour prendre le contrôle de plusieurs zones au-delà des frontières de leur région autonome. De leur côté, les Turkmènes sont présents en Irak, en Syrie, en Iran et en Afghanistan.

Les violences meurtrières ont repris au moment où un cessez-le-feu a été annoncé après un accord entre les deux adversaires. Mais dans ce contexte, les rivalités entre communautés posent surtout la question du rôle et de l'avenir de l'État irakien.

Même si les milices kurdes et turkmènes sont toutes deux opposées au groupe État islamique, leurs divisions sont bien trop profondes.

Et la lutte contre Daesh en Irak finit presque par occulter les tensions intercommunautaires pourtant toujours très présentes. C'est ce qu'explique Myriam Benraad, chercheuse à l'IREMAM, l'Institut de recherches et d'études sur le monde arabe et musulman. »

Dat Verzoeker verschillende redenen heeft om een onmenselijke behandeling te vrezen en die de Subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de wet toe te kennen.

Dat het duidelijk is dat Verzoeker in de onmogelijkheid is om naar Irak terug te keren."

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een attest van residentie neer samen met een briefomslag van TNT.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zinnig heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bestreden beslissing stelt: *“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw identiteitskaart werd voorgelegd aan de Federale Politie ter verificatie. Het door u voorgelegde originele document werd niet authentiek bevonden. Uw identiteitskaart betreft een totale namaking door middel van een kleuren inkjet printer. Het nummer is niet in boekdruk aangebracht en de UV beveiliging ontbreekt (zie verslag Federale Politie, toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). Ook aan uw woonstkaart die u voorlegde, kan weinig bewijswaarde worden gehecht, gelet op de zichtbare poging tot manipulatie op dit document (aangezien de stempel zich niet op maar onder de pasfoto van uw vader bevindt). Het Commissariaat-generaal (CGVS) moet vaststellen dat u op intentionele manier fraude hebt proberen plegen door het voorleggen van vervalste identiteitsdocumenten, wat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig ondermijnt.”*

Verzoeker voert geen verweer tegen deze pertinente motivering die steun vindt in het administratief dossier.

Verzoeker verwijst naar het feit dat hij geen studies heeft gedaan, niet kan lezen, bijna analfabeet is en grote problemen heeft met zijn geheugen en zijn angst ter rechtvaardiging van zijn onwetendheid inzake zijn vermeende stad van herkomst, *in casu* Kirkuk.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Te dezen stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat verzoeker niet afkomstig is uit Kirkuk. Niettegenstaande hij enige kennis vertoont over Kirkuk, faalt hij echter waar hem vragen worden gesteld inzake zijn directe leefomgeving, namelijk de Koerdische clans, de rivier in Kirkuk, de kant van de rivier waar hij woonde, restaurants in zijn woonwijk, theaters of bioscopen, belangrijke straten in Kirkuk, naam van moskeeën, de ligging van de citadel van Kirkuk en de kerk die nabij zijn woonwijk gelegen is.

Van verzoeker mag verwacht worden dat hij kennis heeft over voormelde elementen, zelfs indien hij geen studies zou hebben gedaan.

Verzoeker beweert een theehuisje te hebben gehad; derhalve moeten minstens een aantal elementen uit zijn onmiddellijke leefomgeving aan bod gekomen zijn in het kader van het uitoefenen van zijn beroep.

Waar verzoeker verwijst naar zijn geheugen en angst ter verantwoording van zijn gebrek aan kennis, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing terecht opmerkt: *“Aangaande het door u neergelegde psychiatrisch attest van 24/02/2016 waarin melding wordt gemaakt van uw preciaire psychische toestand (PTSD), zij opgemerkt dat een arts weliswaar vaststellingen kan doen met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van de patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens kan hebben over de oorzaak van de vastgestelde problemen, doch hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze omstandigheden schetsen die de oorzaak vormen van uw psychische problemen, zodat het medische attest geen sluitend bewijs vormt van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Waar in dit attest aangaande uw psychische klachten melding wordt gemaakt van geheugenproblemen, zij opgemerkt dat hieruit enkel kan worden afgeleid dat dit gebaseerd is op uw eigen verklaringen, en dat het attest verder geen uitgebreide en sluitende analyse bevat met betrekking tot het bestaan, de ernst of draagwijdte van deze geheugenproblemen. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat de tekortkomingen die werden vastgesteld in verband met uw kennis over Kirkuk geen details betreffen, maar dat de hiaten en leemtes in uw verklaringen betrekking hebben op een aantal essentiële feiten waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat iemand die zijn hele leven in de stad zou hebben gewoond deze zou weten. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat de hierboven vastgestelde vage en foutieve verklaringen over Kirkuk aan beweerde geheugenproblemen kunnen worden toegeschreven, en kan het bovenvermelde attest dan ook niet de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst herstellen.”*

Het stuk dat terechtzitting werd neergelegd kan verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen. Dit stuk werd opgemaakt ten behoeve van verzoeker wiens identiteitskaart door de Federale Politie als een volledige namaak werd beoordeeld. Tevens blijkt dat de ‘Mokhtar’ attesteert dat verzoeker op 31 mei 2016 in Kirkuk resideert (*“J’atteste de la résidence du citoyen 31/5/2016”*) terwijl verzoeker op dat ogenblik reeds in België verbleef. Uit de landeninformatie in het administratief dossier blijkt ook dat alle Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen zijn. Het feit dat dit attest via TNT vanuit Kirkuk werd toegestuurd toont evenmin verzoekers herkomst uit Kirkuk aan omdat dit document door eender welke derde vanuit Kirkuk naar verzoeker kan worden verzonden.

De bestreden beslissing oordeelt terecht dat verzoeker niet uit Kirkuk afkomstig is.

Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij van Kirkuk afkomstig is, kan geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die zich daar zouden hebben voorgedaan.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Aan verzoekers Iraakse nationaliteit wordt op het eerste zicht niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit Kirkuk, noch uit een gebied in Irak waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit het hoger vastgestelde blijkt dat verzoeker zijn recente afkomst uit Kirkuk niet aannemelijk kon maken gelet op zijn beperkte kennis. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers (recente) verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS